

[Jane Oksen]

Fremskridtspartiet bliver hængt ud af fru Kirsten Lee, som siger, at Fremskridtspartiet ikke vil give nogen social bistand, og jeg ved ikke hvad. Jo, det vil vi godt. Vi vil meget gerne give enlige mødre den hjælp, de har behov for, men vi siger samtidig, at der skal spares på de offentlige udgifter, og det er ikke lige meget, hvordan vi fordeler hjælpen. De, der er i nød, f.eks. en fraskilt kvinde, der står alene med nogle børn, de skal selvfølgelig hjælpes af det offentlige system, vi har. Det må være noget, vi prioriterer højt.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg synes, det har været en vældig interessant debat, som mine kvindelige kolleger som ordførere har haft i denne sag. Jeg har med interesse fulgt alt, hvad der er sagt af dem. Jeg vil helst give alle medhold i det, der er sagt, og det kan jeg næsten, men jeg er nødsaget til et par undtagelser, fordi fru Jane Oksen og fru Inger Stilling Pedersen fra hver sin side retter indvendinger imod det ganske fortrinlige forslag, jeg har fremsat.

Dette er en modernisering, men det er en moderat modernisering. I realiteten fastslår vi jo næsten kun, hvad domstolene siger i dag med hensyn til skilsmissebetingelser. Jeg ved, at nogle siger, at det kan vi ikke gøre, for der står en længere frist i loven i dag, også når folk er enige. Javel, men der skal ikke så forfærdelig meget til at fremskaffe en erklæring fra en tredje person, hvis de pågældende er enige om, at de ønsker skilsmisse. Derfor er der i realiteten ingen forskel fra den tilstand, vi har i dag, når parterne er enige.

Et tilfælde, som fru Inger Stilling Pedersen retter indvendinger imod, er, at vi skal have den kortere frist, hvis parterne er uenige. Jeg mener ikke, at man kan betragte det som et afgørende spørgsmål, hvormed man kan udpege, hvem der ønsker at opretholde ægteskabsinstitutionen, og hvem der gør det i mindre grad. Det er rigtigt, som fru Inger Stilling Pedersen nævnte, at regeringen ønsker en lovgivning, der er ægteskabsbevarende, men jeg mener ikke, at dette at indføre frister, der tillader, at folk kan komme ud af et ægteskab, selv om den ene vil beholde det, kan siges på nogen måde at være ægteskabsnedbrydende.

Der har altid været forskel imellem ægteskabslovgivningen her i landet og den lovgiv-

ning, man har i en del andre lande, navnlig lande, der er præget af den katolske kirke på dette område. Vi har altid i ægteskabsloven her i landet tilladt folk at komme ud af et ægteskab, selv om den ene part ønskede at fortsætte det, og jeg mener, det er en rigtig betragtning. Jeg tror ikke, at man opnår noget ved tvangsbestemmelser af den art, man har i andre ægteskabslovgivninger. Jeg tror i hvert fald ikke, at det lykkes at opretholde lykkelige ægteskaber på den måde, tværtimod.

Hvis man anerkender det princip, kan det ikke være afgørende, om det er det ene eller det andet tidsrum. Erfaringen siger os, at det tidsrum, vi har i dag på nogle områder i ægteskabslovgivningen, mere kan udnyttes af den part, der ikke vil ophæve ægteskabet, end medvirke til at bevare ægteskabet på en fornuftig måde.

Når jeg taler om modernisering, bør der jo i det ligge, at man ikke opretholder bestemmelser, der ikke er nogen mening i mere. Det mener jeg gælder mæglinginstitutionen, som vi kender den i dag. Den har ingen værdi som ægteskabsbevarende moment. Hvis vi går ind for det ægteskabsbevarende, må vi interessere os for, om vi kan finde frem til noget andet gennem den forsøgsordning, som fru Ebba Strange og flere andre har udtalt sig om.

Jeg kan ikke i dag besvare spørgsmålet om, hvor længe forsøgsordningen skal vare. Det får vi forhåbentlig lejlighed til at tale om i Retsudvalget, når vi får nogle indberetninger. Vi kan tale om, hvor ofte vi skal have indberetninger, og hvornår vi skal have dem, og jeg kan så forelægge dem for Retsudvalget.

Vi har nogen erfaring på området fra den ægteskabsrådgivning, der er udført af fru Emmy Glud med resultater, der, så vidt jeg er orienteret, har været gunstige. Man prøver på et tidligt tidspunkt på at tale med dem, hvis ægteskab er ved at gå i stykker, og prøver på at redde ægteskabet eller i hvert fald sørge for, at det ikke ender i den tragedie, som skilsmisser i mange tilfælde kan bevirke for parterne. Jeg synes, at vi på grundlag af erfaringsmaterialet og det, vi kan udbygge det med, relativt hurtigt skulle kunne nå frem til en bedre orden end den mægling, vi har i dag, som jo desværre næsten ingen resultater giver.

Endelig er der spørgsmålet om det nye, der er i dette lovforslag i forhold til tidligere, nemlig bestemmelsen om, at underholdsbidrag i al-